

Kurt Hansen (VS):

»Finder ministeren det acceptabelt, at der inden for staten finder overarbejde sted i et omfang, der svarer til 5.000 heltidsjob på årsbasis, og hvis ministeren ikke finder dette acceptabelt, vil han så sikre, at overarbejdet konverteres til nye stillinger?«

Begrundelse

Ifølge en redegørelse fra finansministeriets budgetdepartement ventes en stigning i overarbejdsforbruget på ikke mindre end 30 pct. fra 1981 til 1982. Næsten 625 mill. kr. regner finansministeriets budgetdepartement med at staten skal udbetale i overarbejdsbetaling i 1982. Dette svarer til 5.000 heltidsjob.

Det er aldeles uanstændigt og en provokation over for de mange arbejdsløse, som offentlige arbejdsgivere og privatkapitalen har nægtet at beskæftige.

Besvarelse (22/9 81):**Arbejdsministeren (Svend Auken):**

I anledning af spørgsmålet har jeg fra finansministeren indhentet følgende udtalelse, hvortil jeg kan henholde mig:

»Ved vurdering af stigningen i de budgetterede udgifter til over- og merarbejdstimer fra 481 mill. kr. i 1981 til 623 mill. kr. i 1982 bør tages i betragtning, at disse udgifter fortsat kun udgør en beskedent andel af de tilsvarende lønudgifter. Denne andel er steget fra 2,1 pct. i 1981 til 2,6 pct. i 1982.

Det budgetterede overarbejdstimeforbrug inden for staten udgør ifølge anm. II til FFL-82 7.190.000 timer, svarende til ca. 3.380 heltidsstillinger.

Overarbejdet er fordelt på en række mindre institutioner, og ikke alle steder er der timer nok til at kunne oprette en heltidsstilling. Endvidere dækker overarbejdsforbruget udsving i arbejdsmængden på grund af sæsonskift og ekstraordinære spidsbelastningssituationer, som ikke ville kunne dækkes inden for den normale arbejdstid, selv om der oprettes flere heltidsstillinger.

Som henstillet af finansudvalget har finansministeriet i de senere år i cirkulærerne om udarbejdelse af bidrag til forslag til finanslov forudsat, at over- og merarbejde i videst muligt omfang konverteres til stillinger. Rammestyningen af ministeriernes drifts-

udgifter medfører, at ministerierne motiveres til at konvertere overarbejde til stillinger, hvor dette er økonomisk fordelagtigt og i øvrigt praktisk muligt.

En væsentlig del af stigningen vedrører P & T, hvor overarbejdsudgifternes andel af lønsummen tillige ligger mere end 3 gange over gennemsnittet for de øvrige styrelser. På dette område arbejdes der netop med at nedbringe dette overarbejde, ikke gennem oprettelse af yderligere stillinger, men gennem en effektivisering af arbejdsprocesserne.«

Jeg kan i øvrigt tilføje, at det stadig er regeringens opfattelse, at der gennem lovgivningen bør sikres en almindelig pligt til afspadsning af overarbejde.

Spm. nr. 1498

Til *miljøministeren* (7/9 81) af:

Waldorff (VS):

»Agter ministeren at tage initiativ til, at kemiske stoffer og produkter, som må anses for at være kræftfremkaldende – f. eks. de stoffer, som man i Norge har besluttet at anse for kræftfremkaldende – klassificeres som sådanne i henhold til miljøministeriets bekendtgørelse om klassificering m.v. af kemiske stoffer og produkter?«

Begrundelse

Spørgsmålet er, om ministeren for de stoffers vedkommende, hvor Danmark ikke er bundet af aftaler som følge af EFs såkaldte 67-direktiv – dvs. de stoffer, som ikke er optaget på EFs liste over farlige stoffer – straks vil påbyde klassificeringen »kræftfremkaldende« eller i det mindste »uhelbredelig skadevirkning« (de såkaldte R-39- og R-40-sætninger) og for de stoffers vedkommende, som er optaget på EFs liste over farlige stoffer, straks vil kræve over for Ef-partnerne, at stofferne klassificeres i overensstemmelse med deres kræftfremkaldende egenskaber.

Som det fremgår af adskillige artikler i dagbladet Information og i Det ny Notat, har der været en kolossal langsommelighed såvel hos de danske miljømyndigheder som i EF, når det drejer sig om at tage de administrative konsekvenser af de videnskabelige resultater, der har peget på, at bestemte stoffer måtte anses for kræftfremkaldende. Man har overhovedet ikke taget initiativ til at for-